

A Gáti Család Háza

Ez itt a házunk Karcagon, ahol a gyermekéveimet töltöttem. A fénykép az 1930-as években készülhetett, de nem tudom, hogy ki és miért készítette.

Sok szobás ház volt, ahol laktunk, körül-belül hat szoba lehetett. Akkor fürdőszoba, spájz, konyha, nagy terasz hátul. Szóval nagyon szép volt, meg jól meg volt építve. Az egy tiszta téglaház volt. Nem mindenki engedhette meg magának, hogy egy ekkora nagy házat fönntartson. Az anyám, apám, a nővérem meg én laktunk ott. Meg volt a személyzet. Abban az időben úgy hívták őket, hogy cselédek. Azt hiszem, egy cseléd volt, aki segített anyámnak mindenben, a főzésben, a takarításban. Egy szobát anyám mindig kiadott a rendőrnymozónak, ilyen jól szituált, intelligens embereknek. Aztán a többi szoba a mienké volt.

Karcag elég szép város volt mint vidéki kisváros. Közművesítve volt általában. Nagyon sok házat téglából építettek, meg volt sok parasztház szalmatetővel, de azok is mind modernül voltak megcsinálva. Többeknél a víz is be volt vezetve, de nagyon soknál kút volt. Az emberek általában elég jó életet éltek. Még a parasztság is. Lovakat tartottak, meg teheneket meg rengeteg baromfit. Meg kereskedtek ők is, általában adták-vették ezeket a dolgokat, szóval azért nagyon ment az üzlet. Piacok, vásárok voltak.

Karcagon laktak zsidók elég szép számmal. Általában a zsidóság mind kereskedéssel foglalkozott. Nagyon összetartóak voltak, és a zsidó közösség is nagyon összetartó volt. Vallásosak is voltak

köztük elég sokan. Apám is nagyon vallásos volt. Ő más nevelést kapott, mint mi, gyerekek. Tartotta a zsidó vallást, reggel és esténként imádkozott, mindig eljárt a zsinagógába. De abban az időben nem nagyon öltözködtek vallásosan. Legalábbis úgy emlékszem, nem nagyon voltak ezek az előírások, amik most vannak, mint ez az ortodoxszerű öltözködés. Apám úgy mondta, hogy nem akartak annyira különbséget tenni az ember meg ember között.